

Mladinci osnovne šole „Hinko Smrekar“ v Titovih Užicah

PRVEGA marca so učenci osnovne šole Dušana Jerkovića iz Titovih Užic priredili priznanja iz zgodovine NOB in KPJ, na katerega so povabili tekmovalne ekipe iz vseh republik. Slovenijo je zastopalo pet učencev naše šole.

28. februarja zjutraj smo odpotovali iz Ljubljane. Vožnja je bila sicer dolga, a zelo zanimiva, saj nas večina še ni bila na Hrvatskem in v Srbiji.

V Beogradu so nas pričakali naši vrstniki iz osnovne šole Filipa Kljajića-Fičo. Ni trajalo dolgo, ko smo bili že dobri prijatelji. Povedali so nam, da bomo skupaj nadaljevali pot proti Zlatiboru.

Ko smo prispeli na cilj je nad prelepo pokrajino že padel večerni mrak. Nebo je bilo oblačno in začelo je rosi. Zato so nas gostitelji povabili v lep mladinski dom, v katerem smo prebili nekaj naslednjih dni.

Bili smo presenečeni nad izredno prijaznostjo in prisrčnostjo, s katero so nas sprejeli.

Ker so želeli, da bi se med seboj bolje spoznali, so nas razporedili po sobah tako, da smo bili tekmovalci iz različnih republik skupaj. Sprva smo se le težko sporazumevali, toda kmalu smo našli skupen jezik.

Naslednje dopoldne je bilo polfinalno tekmovalje. Tekmovalo je 20 ekip. Boj za uvrstitev v finale je bil zelo oster, toda vzdržali smo. S tekmovalci iz Cetinja smo si delili drugo mesto in se tako poleg Kragujevčanov uvrstili v finale. Tako velikega uspeha nismo pričakovali, zato smo se ga še bolj razveselili.

Popoldne smo odšli na krajši izlet do bližnjega spomenika. Od tam smo imeli prekrasen razgled na prostrana smučišča, ki pa so bila žal brez snega. Sonce je zašlo, mi pa smo se napotili proti mladinskemu domu.

Pripravljen je bil literarni večer, na katerega so povabili tudi pesnika »Kadinjače« Slavka Vukosavljevića. Z zanimanjem in spoštljivim občudovanjem smo poslušali tega osi-velega, prijaznega moža, ki nas je tako doživetvo seznanil s svojimi verzi.

Slednjič je prišel dan, težko pričakovani dan finalnega tekmovalja. Zjutraj smo se odpeljali v Titovo Užice. Na lepem Titovem trgu, na katerega so Užičani zelo ponosni, je bila krajša slovesnost. Ustanovljena je bila brigada »Bratstva in enotnosti«, katere komandant je bil učenec naše šole, Rudi Dolšak. Brigado je pregledal general JLA iz Titovih Užic. Sledili so govori in številne recitacije. Tovarišu Titu smo poslali pozdravno pismo in glasovali, da se proglasi za dvojnega heroja. Slovesnost se je zaključila s pesmijo »Mi smo Titovi — Tito je naš«!

Nato smo se odpeljali na Kadinjačo, kjer so se leta 1942 odigrale hude borbe za obrambo Užiske republike. Neki tovariš nas je seznanil s potekom te znane bitke, v kateri so padli vsi partizani. Pred spomenik smo položili tudi venec.

Ob 5. uri popoldne pa je bilo v narodnem gledališču v Titovih Užicah odločilno tekmovalje. Gledališče je izredno lepo zgrajeno in moderno opremljeno. Dvorana je bila popolnoma zasedena.

Ker se je začel nekoliko zavlekel, je to še stopnjevalo našo nestrpnost. V mislih smo vedno znova ponavljali letnice, heroje pa bitke...

Slednjič so napovedali nastopajoče ekipe. Pogumno smo stopili na oder in se napotili proti mizi, na kateri je pisalo Ljubljana. Vprašanja so bila razdeljena v tri serije, vmes pa so se vrstile glasbene točke, ki so popestrile in sprostile tekmovalce.

Ko so vse tri ekipe odgovorile še na zadnje vprašanje, so razglasili vrstni red. I. mesto so

zasedli učenci iz Cetinja, II. Kragujevčani, III. pa tekmovalci iz Ljubljane. Sledilo je navdušeno ploskanje in čestitanje. Podelili so nam tudi nagrade. Kot tretje uvrščeni smo dobili fotokamero, diplomu in umetniško sliko tov. Tita.

Kljub temu, da smo se držali olimpijskega načela »Ni važno zmagati važno je sodelovati«, smo bili zelo veseli naše uvrstitve.

Ko smo se vrnili na Zlatibor, smo imeli poslovilni večer, na katerem smo preživljali zadnje trenutke z našimi novimi prijatelji. Bilo nam je žal, da smo morali naslednje jutro že odpotovati proti Ljubljani.

Ko smo se poslovljali od naših vrstnikov, smo imeli občutek, da se poznamo že dolgo, dolgo. Slovo je bilo kratko, kajti starj ljudski pregovor pravi, da je kratko slovo manj boleče.

Dnevi, ki smo jih preživeli na Zlatiboru in v Titovih Užicah, so bili zares čudoviti, polni prijetnih presenečenj in lepih dogodkov. Ko smo se peljali proti Ljubljani, smo sklenili, da bomo te kraje še obiskali.

VESTI

TERENSKA ORGANIZACIJA ZMS ŠIŠKA je prejela »Srebrno priznanje OF«, ki ji ga je podelila Mestna konferenca SZDL Ljubljana za njeno triletno aktivnost pri organiziranju mladine v krajevnih skupnostih Zg. Šiška, Šercerjevo, Litostroj, Hinko Smrekar, Dravje in Podutik.

TERENSKA KONFERENCA ZMS ŠIŠKA je ob DNEVU OF organizirala tradicionalno baklado po Derčevi, Šišenski in Vodnikovi cesti do skakalnice na šišenskem hribu, kjer je **OBCINSKA KONFERENCA ZMS LJUBLJANA-ŠIŠKA** pripravila ognjemet, **AKTIV ZMS GORNJA ŠIŠKA** pa kres na izteku in gorečo zvezdo na doskočišču skakalnice.

Brhke gasilke

NA REGIONALNEM TEKMOVANJU NA TEMO »OBRAMBA SOCIALISTICNE JUGOSLAVIJE« v Kranju se je šišenska ekipa, sestavljena iz vojakov vojašnice Borisa Kidriča in mladincev Gimnazije Sentvid, uvrstila na peto mesto med devetimi ekipami. S tem so naši predstavniki zaključili tekmovalje, saj se je v republiški finale plasirala le zmagovalna ekipa.

NA DRUGI SEJI OBCINSKE KONFERENCE ZMS LJUBLJANA-ŠIŠKA je prosil za razrešnico dosedanji sekretar OK ZMS tov. Zore Boris. Za vršilca dolžnosti sekretarja je bil izbran tov. Krotko Mihael.

Dan mladih Šiškarjev

VELIKOKRAT smo mladi Šiškarji razmišljali, kako bomo proslavili mesec mladosti, Titov rojstni dan, naš praznik.

V letu 1969 smo se odločili za množično mladinsko zabavno prireditev, vendar smo ugotovili, da je zabavna prireditev premalo. V jeseni smo organizirali še športno in kulturno prireditev. Tako se je rodil »Dan mladih Šiškarjev«, ki postaja iz leta v leto množičnejša in pomembnejša prireditev, kjer se odražajo naši uspehi na športnem, kulturnem in zabavnem področju. V zadnjih letih se je udeležuje tudi vse več starejših občanov naše občine, zato lahko trdimo, da je praznik vseh, ki prebivajo v šišenski občini.

Lanskoletni »Dan mladih Šiškarjev« smo posvetili 30. obletnici formiranja poveljstva slovenskih partizanskih čet, ki je bilo ustanovljeno na Vodnikovi cesti, naš pokrovitelj pa je bil tov. Franc Leskošek-Luka, prvi poveljnik slovenskih partizanskih čet. Tekmovali smo v desetih športnih panogah, zadnji dan pa smo priredili v Mostecu partizanski miting, kjer je govoril predsednik skupščine občine Ljubljana-Šiška Danilo Sbrizaj; po mitingu pa je bila zabavna prireditev.

Kako pa je potekal letošnji »Dan mladih Šiškarjev«? Posvetili smo ga prazniku našega maršala Tita in prav zato smo ga še skrbneje pripravljali. Za pokroviteljstvo nad na-

šim praznikom smo zaprosili Titovega dolgoletnega sodelavca in soborca, tovariša Edvarda Kardelja, ki je pokroviteljstvo sprejel in s tem dal priznanje nam mladim pri našem delu.

Letošnji program športnih prireditev je obsegal tekmovalje v sedmih panogah. Tekmovalje so potekale na igriščih SD Ilirije in v prostorih Mladinskega centra Zg. Šiška in Domu Ljuba Šercerja. Kulturni program je obsegal nastop folklorne skupine Emona v Medvodah, koncert harmonikarskega orkestra iz Sentvida v Sentvidu in nastop dramske skupine dijakov gimnazije Sentvid v Vodcah.

Šišenski taborniki pa so, poleg orientacijskega pohoda, poskrbeli še za postavitev izredno zanimivega tabora z razstavo svojih dosežkov, na igrišču Panonije.

V soboto, 27. maja zvečer, pa je bila najbolj svečana prireditev letošnjega »Dneva mladih Šiškarjev«. To je bila bogata kulturno zabavna prireditev, kjer smo mladi podelili svojemu pokrovitelju tovarišu Edvardu Kardelju kip — Šiškarji — zmagovalcem športnih prireditev pokale in diplome, mladincem pa, ki so vseh pet let sodelovali pri organizaciji »Dneva mladih Šiškarjev« pa smo podelili posebna priznanja.